

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. Γνωμ. 11

Έν Αθήναις τῆ 29^ῃ Μαΐου 1978

Π ρ ό ς

Τόν 'Επίτροπον τοῦ 'Αναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου

Έ ν τ α ὕ θ αΘέμα : ζητήματα ἐκ τῆς ὑφ' ὄρον ἀναστολῆς.

"Εχομεν τήν τιμήν κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2526 τῆς 17ης Μαΐου 1978 ἐγγράφου σας, νά σᾶς γνωρίσωμεν τά κάτωθι.

I.- Κατά τό ἄρθρον 101 παρ. 1 τοῦ Ποιν. Κώδ. "ἀν μετά τήν παροχήν τῆς ἀναστολῆς, ἀλλ' ἐντός τοῦ χρόνου αὐτῆς ἀποδειχθῆ ὅτι ὁ τυχών ταύτης εἶχε καταδικασθῆ πρότερον ἀμετακλήτως εἰς ποινήν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, ἔνεκα τινός τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 99 ὀριζομένων πράξεων τό Δικαστήριόν τῆ αἰτήσῃ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνακαλεῖ τήν χορηγηθεῖσαν ἀναστολήν". Ἐξ ἄλλου κατά τό ἄρθρον 11 παρ. 2 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, "ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς διαταχθεῖσα ὑπό στρατιωτικοῦ Δικαστηρίου, χωρίς νά συντρέχη νόμιμος περίπτωσις, ἀκυροῦται αἰτήσῃ τοῦ... Ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅσον δέν παρῆλθεν ὁ χρόνος αὐτῆς". Ὡς ἐκ τῶν διατάξεων τούτων δείκνυται, ὁ νομοθέτης καθιερωῶν τόν θεσμόν τῆς ὑφ' ὄρον ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, δι' ἐκείνους οἵτινες καταδικάζονται εἰς ποινήν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μή ὑπερβαίνουσαν τό ἔτος καί ταύτοχρόνως δέν ἔχουσι κατα-

δικασθῆ ἀμετακλήτως εἰς τοιαύτην στερητικὴν ποινὴν εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, καθορίζει τὴν διαδικασίαν τῆς ἀνακλήσεως τῆς χορηγηθείσης ἀναστολῆς, ἐάν ἐντὸς τοῦ χρόνου ταύτης διαπιστωθῆ ὅτι ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολή εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν καταδικασθῆ ἀμετακλήτως εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας διὰ πλημμέλημα ἢ κακούργημα.

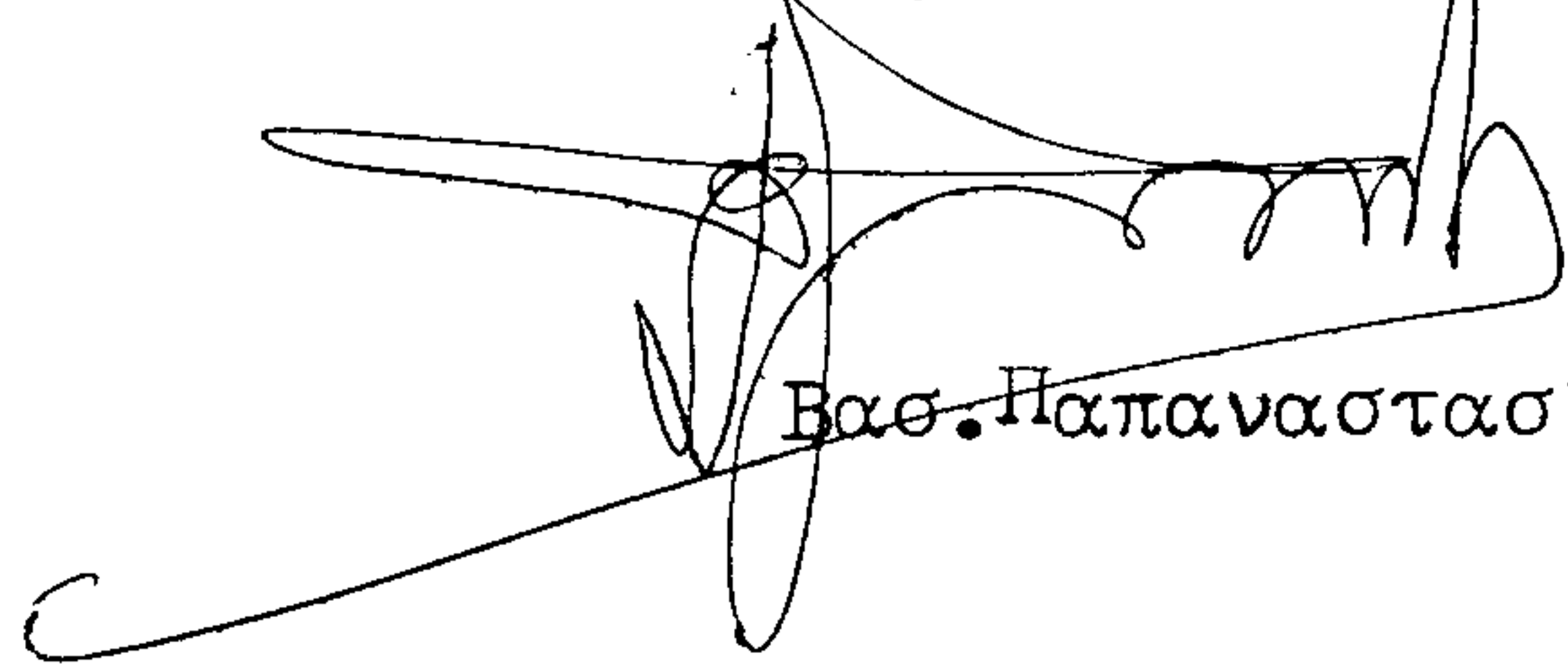
Τοῦτο ἐπιτάσσεται ὑπὸ τοῦ νόμου, διὰ νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ εὐνοηθῆ τις διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἐάν ἐνδεχομένως τὸ Δικαστήριον μὴ γνωρίζον ὅτι δὲν ὑπῆρχον αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις τῆς ὑφ' ὅρον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, προέβη ἐκ παραδρομῆς εἰς τὴν παροχὴν ταύτης.

II.- Ἐκ τοῦ ὅλου πνεύματος τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων, συνάγεται καθ' ἡμᾶς, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα, ἐάν μέχρι τῆς ὀλοσχεροῦς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς δι' ἣν κατ' ἀρχὰς διετάχθη ἡ ὑφ' ὅρον ἀναστολή, δὲν ἀνετράπη νομίμως ἢ προγενεστέρα ἀμετάκλητος καταδίκη. Οὕτω, ἐάν κατὰ τῆς προηγουμένης ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, 1) ἡσικήθη ἐκπροθέσμως ἔνδικον τι μέσον, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὡς ἐμπροθέσμως ἀσηθηθὲν καὶ ἐξαφανισθείσης τῆς καταδικῆς ἀναβάλλεται ἡ ἐκ νέου ἐκδίκασις ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ἢ 2) ὑπεβλήθη, αἵτησις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ ἀκυρωθείσης ταύτης, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις πρὸς ἐκδίκασιν εἰς ἕτερον Δικαστήριον, δὲν ὑφίσταται πλέον προγενεστέρα ἀμετάκλητος καταδίκη καὶ ἡ διατάσσουσα τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀναστολῆς θεωρεῖται πλέον ὡς ἀνίσχυρος, διὸ καὶ ἀναβιοῖ αὐτοδικαίως ἡ ἀναστολή.

III.- Ἡ τοιαύτη ἀναβίωσις τῆς περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεως, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτρόπου ἢ Εἰσαγγελέως, ἀφοῦ ὡς ἐλέχθη ἐπέρχεται αὐτοδικαίως. Ἐάν τυχόν ὁ Ἐπίτροπος ἢ Εἰσαγγελεύς ἔχει

ἀμφιβολίας περί τῆς ἐπερχομένης ἀναβιώσεως δύναται νά εἰσαγάγη ταύτας εἰς τό παρ' ᾧ διατελεῖ Δικαστήριον ὅπως ἀποφανθῇ τοῦτο συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 431 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἢ ἀντιστοίχως τῷ ἄρθρῳ 565 τοῦ Κώδ. Ποιν. Δικονομίας. Ὁμοίως καί ὁ καταδικασθεὶς, ἔχων ἀντιρρήσεις ὡς πρός τήν ἐκτελεστικότητα πλέον τῆς ἀποφάσεως τῆς διατασσούσης τήν ἀνάκλησιν τῆς περί ἀναστολῆς ἀποφάσεως δύναται νά ὑποβάλη ταύτας πρός τό Δικαστήριον συμφώνως τοῖς ἰδίοις ὡς ἄνω ἄρθροις 431 τοῦ Σ.Π.Κ. ἢ 565 τοῦ Κ. Ποιν. Δικ. Τά Δικαστήρια ταῦτα ἔχουσιν ἀρμοδιότητα ὅπως ἐπιληφθῶσι τῶν δισταγμῶν τῶν ἐπιτετραμένων τήν ἐκτέλεσιν (Ἐπιτρόπου ἢ Εἰσαγγελέως) ἢ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ καταδικασθέντος, διότι τό γεγονός τῆς ἐξοφάνίσεως ἢ ἀκυρώσεως τῆς προγενεστέρας ἀμετακλήτου καταδίκης κατόπιν ἐκπροθέσμου ἀσκήσεως ἐνδίκου τινος μέσου (ἐφέσεως ἢ αἰτήσεως ἀναίρέσεως) ἢ κατὰ τήν εἰδικήν ἑκτακτον διαδικασίαν τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, εἶναι νέον μεταγενέστερον τῆς περί ἀνακλήσεως τῆς ἀναστολῆς ἀποφάσεως, καθιστῶν πλέον ταύτην ἀνίσχυρον. -

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου

Βασ. Παπαναστασίου